una alegria un any després

Seguidors del Girona ahir a la grada del camp del Ponferradina per donar suport a l´equip.

JORDI ROURA

Dimarts farà un any del, segurament, el dia més desgraciat de la història del Girona. Com a mínim la recent. La tarda del 7 de juny de 2015, quan per megafonia s'advertia als aficionats que no saltessin a la gespa per celebrar l'ascens i els Mossos prenien posicions a tot el perímetre del camp, Pablo Caballero frustrava les expectatives d'un modest club que estava a punt de celebrar el seu 85è aniversari. Semblava que d'allò no se n'aixecarien mai més (sobretot després de veure com en el play-off el Saragossa remuntava un 0-3, i de la manera com va començar aquesta temporada). I ves per on, un any més tard, l'equip torna a optar a pujar a Primera. Sense haver fet fressa en tota la temporada, havent estat només tres jornades de 42 en llocs de promoció, ha acabat quart el campionat.

363 dies després ha tocat una alegria. I ara hi ha molts motius per ser optimista. D'entrada, internament, el club ha viscut la temporada més tranquil·la d'aquesta etapa de ja fa vuit anys a Segona A. I esportivament, gràcies a una segona volta de 41 punts (que aviat està dit), ha obrat el miracle: de gairebé caure en descens per Nadal a situar-se a quatre partits de Primera Divisió. Una màxima categoria que se li ha escapat al Nàstic tot i haver-la estat lluitant gairebé tot l'any i que ara es troba amb les mateixes opcions d'èxit que els de Machín.

Serà llarg i serà dur. Qui sap si el destí té deparada una final per l'ascens entre dos equips catalans? Divendres comença l'Eurocopa però l'autèntica emoció, no ho dubtin, estarà en aquest play-off.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/05/alegria-any-despres/786973.html?utm_source=rss